

sen – drejer sagen sig om én ting, nemlig hvor højt man kan få kompensationsbeløbet op, og det synes jeg er et dårligt udgangspunkt. Det må være sådan, at man holder sig til ordet »rimelig« og lader de folk, der arbejder med det, finde ud af, hvordan vi kan se de kunstnere i øjnene med den ordning, vi laver.

Disse var ordene – få, men velmente.

Carina Christensen (KF):

Med dette beslutningsforslag vil SF pålægge regeringen inden den 1. april 2002 at fremsætte lovforslag om en revision af vederlagsordningen for privatkopiering. Kunstnerne skal sikres en rimelig kompensation for den omfattende hjemmekopiering, som finder sted i dag, og efter beslutningsforslaget skal en ny ordning omfatte alle former for apparatur, som kan anvendes til at optage og kopiere beskyttede værker.

Fra konservativ side er vi enige med SF i, at kunstnerne skal sikres en rimelig kompensation for den lovlige digitale kopiering, som finder sted. Det vanskelige spørgsmål er bare, hvordan den kompensation skal sikres. Jeg vil gerne minde om, ligesom ministeren også var inde på, at vi fra konservativ side sammen med Venstre sidste år understregede, at selv om vi gav vores støtte til lovforslaget om digital kopiering, tilkendegav vi ikke vores holdning til, om der skal lægges afgift på optageudstyr.

Der er behov for at ændre den gældende vederlagsordning, så den i højere grad tilpasses den digitale udvikling, der medfører, at grænserne mellem forskellige medier og forskellige teknologier ophæves. For os er det imidlertid vigtigt, at hovedelementerne i en ny ordning søges udformet i forståelse med både rettighedshaverne på den ene side og it-branchen og it-brugerne på den anden side. Der skal altså findes en god og afbalanceret løsning, hvor alle parter er tilgodeset, og i Det Konservative Folkeparti mener vi derfor også, at det er særdeles fornuftigt og positivt, at kulturministeren nu inviterer rettighedshaverne og it-branchen til en fælles drøftelse af, hvordan de mener, at den ændrede vederlagsordning bør udformes.

I EU-direktivet om ophavsretten i informationssamfundet er det bestemt, at rettighedshaverne skal have en rimelig kompensation, hvis medlemslandene tillader kopiering til privat brug. Dette direktiv skal gennemføres i national ret inden udgangen af dette år, og regeringens vil, som vi har hørt det, i løbet af efteråret fremsætte lovforslag herom.

Fra konservativ side finder vi det fornuftigt, at regeringen først til den tid vil tage stilling til spørgsmålet om en eventuel justering af den gældende vederlagsordning. Forinden skal der nemlig være tid til at inddrage parterne i en grundig overvejelse om udformningen af en revideret ordning, og vi kan derfor ikke tilslutte os B 49.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg takker Det Konservative Folkepartis ordfører for bemærkningerne om, at også De Konservative finder, at der skal foretages en rimelig kompensation.

Så vil jeg godt spørge, om jeg ikke har forstået det korrekt: at der er tale om et væsentlig større indgreb i ophavsretten, altså i folks rettigheder, når man går fra analog til digital kopiering med den udbredelse, de digitale medier har fået.

Og så vil jeg gerne høre: Hvordan kan det hænge sammen med, at ministeren har fremsat forslag, som skal være provenuneutralt? Hvordan kan man lave en rimelig løsning, hvis man på forhånd har sagt, at der ikke skal gives en større erstatning, selv om indgrebet er større?

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil følge op på det ligesom Venstres ordfører: Jeg kan ikke stå her og give løsninger på, hvordan den her ordning skal skrues sammen. Det bliver en provenuneutral løsning, som ministeren var inde på, og vi skal tilgodesee begge parter. Det arbejder vi frem mod at nå til efteråret, og så mener jeg, at vi skal tage drøftelsen igen, når vi har noget konkret at kigge på.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu forventer jeg ikke, at Det Konservative Folkepartis ordfører kan strække sig længere end den konservative minister, så derfor var det også mest for at få sagt fra talerstolen, at Det Konservative Folkeparti ikke ønsker at foretage en kompensation, som imødegår det store indgreb og det større indgreb, den digitale kopiering er. Det er jo det, der er virkeligheden, for man kan ikke lave en neutral kompensationsordning.

Det, der lå i flertallets indstilling fra før valget, var, at der skal gives en større kompensation. Og de to parter, branchen og kunstnerne,